

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
(Καθησιερήσαν)

'Απόλλων, 'Αθηνᾶ καὶ Κονκουνάγδαι,
Σωκράτη, Πλάτων καὶ Δούτα μημεῖα,
νὰ βλέπατε προχθὲς τόσαις καγκάγδαις
μπροστά σας νὰ διαβαίροντες μία, μία,
λιγοῦρα θὰ σᾶς ἐπιταρε καὶ ζάλη...
'Αλλὰ καὶ σεῖς θαρρῶ ἔχετε χάλι!

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

"Ε! πᾶνε πλὴ τὰ φέματα στὰ περασμένα χρόνα...
τώρα καθέρας καρτερεῖ νὰ λυώσουντε τὰ χρόνα,
καὶ μόλις τῆς ἀνοίξεως θὰ φάλοντε τὰ πουλιά
ἀρχίζομε τὸν πόλεμο μὲ τὴν Πρωταπριλῆ!

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Τὸ ὥραιότερον δῶρον ἐρέτος τὸ ἔκαμεν ὁ οὐρανός μας.
Μετὰ τόσου καιροῦ δυσθυμίαν καὶ κατήφειαν, ἐφύλαξε τὴν
παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους καὶ ἔχάρισεν εἰς τοὺς ἀθηναῖους
καὶ τὰς ἀθηναῖς του... μίαν καλὴν ἡμέραν.

Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἀστοὶ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ ἐώρτασαν τὴν
παραμονὴν των κατὰ τὸ παλαιὸν περίεργον ἔθιμον. Δὲν ἔλει-
ψαν δὲ ὄμολογουμένως οὔτε ἡ εὐθυμία οὔτε ἡ κίνησις οὔτε
ἡ ζωηρότης. Παρὰ μόνον ἂν εἶχον ὅλιγῷ περισσότερον οἱ
ἐορτασταί, θὰ ἦτο τελεία ἡ παραμονή.

Τὸ τὴν τελευταῖαν ταύτην ἔποψιν ἡ ἑορτὴ τῆς πρωτο-
χρονιᾶς ὡμοίαζε μεγάλην ἀναπαράστασιν τῆς σαιξηπηρείου κω-
μῳδίας « Πολὺς θόρυβος διὰ τίποτε ». Η τούλαχιστον διὰ
πολὺ ὅλιγα πράγματα. 'Απὸ τῆς μιᾶς ἀκρας τῆς ὁδοῦ 'Ερ-
μοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ἀλλης τῆς ὁδοῦ Αἰόλου δύο μεγάλαι θεαὶ
ἐπώπτευον τῆς ἑορτῆς, ἡ οἰκονομικὴ κρίσις καὶ ἡ ἀναγκα-
στικὴ κυκλοφορία. Θεαταὶ ἡσαν ἀπὸ τῶν καταστημάτων των
οἱ... ἔμποροι. 'Αλλὰ διατί δὲν ἔχειροκρότουν ἀφοῦ εἶχον
καθ' ὅλα ἐλευθέρας τὰς χεῖρας;

Ἡ χαρτοπαιξία ὅμως ἔθαλλεν εἰς τὰ καφφενεῖα καὶ τὰς
λέσχας.

Ἐν τῇ ὁδῷ 'Ερμοῦ συνήντησε ἔνα μαδημένον, ὅστις μὲ
τὰς ἀπομεινάσας αὐτῷ ὅλιγας δεκάρας εἶχεν ἀγοράσει ἐν
ἀντίτυπον τῶν Αττικῶν Νοκτῶν (ἔκδοσις γεωτάτη, τόμοι
τέσσαρες, ἀπευθυντέον τῷ κ. Παρασκευαΐδη) καὶ κατεγίνετο
νὰ παρωδήσῃ τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο ώραῖον « φίσια 'Ενετοῦ »
τοῦ μακαρίου Βασιλεύοντος: « Μίαν ἡμέραν τῆς λέγω,
Δόρα—Εἰς μάχας φεύγω, μὴ μὲ λησμόνει... » ως ἔξης:

*Miar ήμέραν τῆς λέγω — Δῶρα,
δὲν θὰ σου κάμω' δι μπαχαρᾶς
Μὲ δεξιήραξε — Πλεον τόρα,
Γιὰ μποναράδες ποῦ δι παρᾶς;*

'Επὶ τῇ διακοσμήσει καὶ τῷ πλούτῳ τῆς ἐκθέσεως τῶν
κομφουργημάτων τῶν διεκρίνοντο ίδια ὅπως πάντοτε ὁ πο-
λὺς Μάξιφαρτ, ὁ Χουτόπουλος, καὶ ὁ Λαζαρέρχες. 'Αλλ' ἐφέ-
τος ίδιαιτέρων καλλιτεχνικὴν ἀξίαν, χάριν καὶ πολυτέλειαν
εἶχον τὰ δῶρα τῶν χαρτοπωλείων. Καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται
αὐτὰ ἔγειναν κατὰ προτίμησι... δωράλωτα.

Καὶ ὅλιγοι σπινθηρίσμοι τοῦ ἀθηναϊκοῦ πνεύματος τῶν
δρόμων:

Τὸ γνωστὸν ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου κατέστημα Sidney et
Noël προσεπέθει νὰ ἐλκύσῃ καὶ μεταφέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν ταύ-
την τὴν πρωτοχρονικὴν χίνησιν.

Εἰς τῶν περιπατητῶν, δικεφάλων ἔξωθεν καὶ ἀναγινώ-
σκων τὴν ἐπιγραφήν :

— Γὺξ κύτταξε, λέγει πρὸς τὸν σύντροφόν του, αὐτὸς ἀ-
κόμη Χριστούγεννα ἔχει! . . .

Ἐν τῇ ὁδῷ Αἰόλου εἰς πωλητὴς μικρῶν ξιφιδίων διὰ παι-
δία, ἀνοιγοκλείων αὐτὰ ἐφώναξε :

— Γὺξ τοὺς Τούρκους! Γὺξ τοὺς Τούρκους!

Καὶ ἐν πρότυπον δεῖγμα ἀγροβασιλεύτικης κατέκρας :

Εἰς διαβάτης περῶν μεθ' ὄρμης σκοντάπτει καὶ ρίπτει
κατὰ γῆς τὸ πανέριον μικρεμπόρου τινός, πωλοῦντος πλαγ-
γόνας καὶ ἄλλα ἀθύρματα.

Καὶ ἐκεῖνος στρεφόμενος ἐν ὄργῃ καὶ προσπαθῶν νὰ συνάξῃ
τὰ σκορπισθέντα πράγματά του :

— Νὰ μὴ σοῦρθη σήμερα τρομάξα· αὔριο νὰ σοῦρθη!....

ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

*Ar ημονρα χειμώναρθο, ποῦ σοῦ ἀρέσει τόσο,
γιὰ δῶρο τῆς πρωτοχρονιᾶς ηθελα νὰ σοῦ δώσω
όλα μου, ὄλα τὰ λουλούδια.*

σ

*Άλλα φτωχὸς τραγουδιστὴς μὲ χείλη μαραμένα
σοῦ δίρω- γιὰ ἐνθύμισι- δυό, δυό ζευγαρωμένα
όλα μου, ὄλα τὰ τραγούδια.*

σ

*Καιρούργια τὰ τραγούδια μου γιὰ σὲ δὲν θὰ φαροῦρε
γιατί ἐσύ τὰ διάβασες προτοῦ στὸν κόσμο βροῦρε
καὶ μέσα στὴν καρδιὰ κλεισμένα.*

σ

*Γιατ' εἶνε τὰ τραγούδια μου βγαλμέν' ἀπ' τὴν καρδιά μου
ἐκεῖ πούχεις τὸ θρόρο σου, γιὰ μεταξὺ βασίλισσά μου,
κ' ἐκεῖ τὰ ἔχεις διαβασμένα.*

Guerrier